

[Wilhelm.]

Man kunne også spørge sig, hvorfor dette skal jages igennem, før det, for at sige det meget pænt og meget diplomatisk, er lykkedes handelsministeren at give undergrundsudvalget nogen som helst oplysninger om, hvad det egentlig bliver til med DUC-koncessionerne. Hvorfor skal denne lovgivning, der på forhånd indsnævrer den energipolitiske målsætning til noget meget bestemt og temmelig tilfældigt tilsyneladende, men selvfølgelig i overensstemmelse med nogle meget massive magtinteresser, jages igennem på et tidspunkt, hvor folketinget ikke kender nogen som helst bare antydning af en afklaring: Bliver der den retssag? Er det regeringens politik, at dele af disse koncessioner eller alle koncessionerne skal fratages A. P. Møller og de tilknyttede olieselskaber? Bliver der ikke nogen retssag? Står det ved magt, hvad ledende socialdemokratiske jurister sagde for et halvt års tid siden, at der var alt muligt grundlag for at kræve disse koncessioner eller nogle af dem inddraget? Eller står det ikke ved magt? Den sabelraslen, der var for få måneder siden også fra handelsministerens side, var det kun teater? Eller hvad var det? Hvordan ligger det i det hele taget med de ressourcer, der er i Nordsøen? Er det noget, den danske stat har nogen som helst indflydelse på, eller er det A. P. Møllers efter de gamle enestående idiotiske koncessioner, man gav for år tilbage?

Det er altså en sag, som har ligget og raslet, men som bestemt øjensynlig ikke må blive spor afklaret for folketinget, før man nu her hu hej skal tage stilling til lov om energipolitiske foranstaltninger med en målsætning, som jo selvfølgelig ville være mægtig afhængig af, om man vidste lidt mere om, hvordan det egentlig lå med de koncessioner. Er det den danske stat, eller er det stadig væk de private firmaer, der har rådhedsretten og kan bestemme over priser osv. på både Nordsøen og Nordsøen? Hvad er egentlig de funds kapacitet osv? Det skal der altså ikke være nogen som helst afklaring på, før dette lovforslag skal jages igennem.

Og hvad begrunder man det så med? Jo, man siger, at det er dog rimeligt at få lovfæstet, at der gives folketinget energipolitiske redegørelser. Men i forvejen har vi jo ministerens tilsagn om, at der vil komme denne

energipolitiske redegørelse i indeværende samling, altså før sommerferien. Det står formodentlig stadig væk ved magt, uanset om dette lovforslag bliver jagtet igennem eller ej. Det er den ene ting.

Den anden ting i denne formålsparagraf er jo, at det er det rene sludder at tale om, at der her ligger en forpligtelse for ministeren til at afgive nogen som helst energipolitiske redegørelser. Der står intet som helst om, hvor hyppigt det skal ske. Det skal efter dette ske, når det passer ministeren. Det kan være, det passer ham hvert tiende år, det kan være, det passer ham hvert halve år. Der er intet som helst om, at der f. eks. årligt skulle afgives energipolitiske redegørelser efter disse punkter 1, 2 og 3, som der ganske vist står noget lidt mere konkret i, men der er intet om, hvornår det skal ske, det er stadig væk op til ministeren, eller også — og det er vel i virkeligheden realiteten — får vi de redegørelser, når vi selv vil have dem, og det bliver i kraft af den sædvanlige forespørgselsdebat, hvis vi ikke får dem på anden vis. Der er altså ingen som helst sikkerhed for redegørelserne, der er intet som helst ændret i, at vi alligevel vil få én her før samlingens slutning, medmindre handelsministeren i dag meddeler, at det ikke længere står ved magt. Hele dette hule spil skulle altså være begrundelsen for at jage tingene igennem, før bare disse to oplagte ting var i orden, at man havde haft den generelle energipolitiske debat, og at man havde bare en vis fornemmelse af, hvordan det gik med DUC-koncessionerne.

Det kan ikke undre nogen, at det har givet anledning til alle hånede gisninger om, at der i virkeligheden er tale om en intern kontrakt i SV-kernefamilien, som den er blevet kaldt. Det er da for så vidt rigtigt, når hr. Ninn-Hansen siger, at det kan være ligegyldigt, om der er en sådan kontrakt, eller der ikke er, for sagen er altså, at disse to partier er blevet enige om, at disse ting skal jages igennem. Det er klart usagligt at gøre det før den energipolitiske redegørelse, og det er lige så klart usagligt at gøre det, før folketinget er det mindste informeret om DUC-koncessionernes fremtid, bare for at nævne to af de ting, der med rimelighed kunne have været forlangt afklaret, før man fastlagde en energipolitisk målsætning, som man delvis gør i § 1 i dette lovforslag.